

In this kina, each stanza begins with the first word of the corresponding verse in Eikha chapter 2, comparing it to the covenant laid out at the beginning of Leviticus chapter 26. In the first eleven stanzas, the last stich recalls the promises of reward for keeping the mitzvot (Lev. 26:3-13), and in the latter eleven stanzas, the last stich is based on the first eleven verses of punishment (the Tokhafa, or Rebuke) for breaking the covenant (ibid. 14-24). The kina is laid

איכה תפארתי מראשותי השליכו
וכנגד כסא הכבוד, עלם המליכו
בחללי תנאי אשר חוזי נמלכו.
ונם, אם בחקתי תלכו:

למה תריבו אלי בלכם / חזקו עלי דבריכם / מידכם היתה זאת לכם: ירמיה ב. כט מלאכי ג. יג

בלע שופטי במועצות עותם
ופגם הסגור מהם, כשר עותתם
ויומר לאבק מטרם להבעיתם.
חלף ונתתי גשמיכם בעתם:

סחי ומאוס שמני / בלה באפו וישטמני / נחומיו מהרה ישעשעוני:

גדע רום קרנם, ועלומם הקציר
ובאבחת חרב, שעריהם הציר
מזי רעב עש בקציר.
תמור והשיג לכם דיש את בציר:

למה תריבו אלי בלכם / חזקו עלי דבריכם / מידכם היתה זאת לכם:

דרך קשתו וכלה בחרץ
וכברזל עפל שמי ערץ
פרצני שלש עשרה פרץ.
תחת ונתתי שלום בארץ:

סחי ומאוס שמני / בלה באפו וישטמני / נחומיו מהרה ישעשעוני:

out as a dialogue between God and Israel, with alternating refrains expressing first God's claim against Israel, and then the people's claim against God and their hope for a reconciliation. The kina is followed by a short connecting stanza, which is a recent (seventeenth century) addition; older editions have a stanza connecting to Kina 15 "How His quiver is like an open grave" איכה אשפרו פתח קבר which follows this one in some ancient manuscripts. Commentary for this kina begins on page 264.

א How they have hurled My glorious crown from My head, and erected an idol in the Throne of Honor's stead. Because they abrogated the conditions counseled by My prophets, for He said: "If you follow My laws."

Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!

ב He devoured my judges, first distorting their judgment. He hid His face from them when He beheld their wickedness. He transformed rain to dust to astonish them, instead of: "I will grant your rain in their season!"

He has made me filth and refuse! In His anger, He persecuted me! May His consolation soon delight me!

ג He cut down their pride and severed their youth, and besieged their gates with a murderous sword. In the midst of the harvest, He swelled them with hunger, instead of: "Your threshing shall overtake the vintage!"

Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!

ד He drew His bow, aiming at total war. Like iron, He hardened the heavens. He allowed the enemy to breach me thirteen times, instead of: "I will grant peace in the land!"

He has made me filth and refuse! In His anger, He persecuted me! May His consolation soon delight me!

ויקרא פרשת בחקותי פרק כו פסוק ג - יג

ג) אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: (ד) ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרויו: (ה) והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: (ו) ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא יתעבר בארצכם: (ז) וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: (ח) וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: (ט) ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: (י) ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: (יא) ונתתי משכני בתוככם ולא תגדעו נפשי אתכם: (יב) והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהירלי לעם: (יג) אני יקוק אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבור מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:

This kina is made up of twenty-two stanzas, each divided into four lines of three rhyming stichs. The first word of each line is the first word of a corresponding verse of Eikha – the first word of the first line in each stanza comes from chapter 1, that of the second line from chapter 2, followed by chapter 4 and chapter 5. The second word of each line begins with the corresponding letter

אִיכָה אֲשַׁפְּתוּ פְתוּחַ בְּקִבְרוֹ / וּלְרוּדֵי בְּאֵר, הוֹסִיף אָבִיר / אֲנִי הַגְּבֵר:

אִיכָה אֲשָׂא עוֹזֵן הֶגַּ / וְחֶסֶם פִּי מִפְּלִל לְהֶגַּ / אֹתִי נְהַג:

אִיכָה אֶץ זַעֲמוֹ לְשַׁפֵּךְ / הַכִּיל גַּלְאִיתִי, וְנָם שַׁפֵּךְ / אֶךְ בִּי יֹשֵׁב יִהְפֹּךְ:

זָכַר אֶפִּיפְתִּי בְּשָׂרִב / וְנָם, בִּי־נָטוּ צִלְלֵי־עֵרֶב: / וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב:

ירמיהו, ד

בָּכּוּ תַבְּכָה, בְּעֵת כָּל חֶסְרִי / וּכְעֹזְבֵי אֲרוּחַ יִסְרִי / בְּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי:

בָּלַע בַּיִת, לְרוּם מְזֻקָף / וּבִבְרֹזֶל סִבְכוֹ נִקָף / בְּנָה עָלַי וַיִּקָף:

בְּנֵי בִטְנִי לֹאכְלֵה הַקְּשִׁיבְנִי / מִנֵּי צַר, אָחֹזר הַשִּׁיבְנִי / בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבְנִי:

נִחַלְתֵּנוּ בְּנִטְשָׁה בְּיַד לֹחֶם / נָם לֹא אָחוּס וְלֹא אֲרוּחַם / בְּשִׁבְרֵי לַכֶּם מִשָּׂה־לַחֶם:

איכה פרק א

(א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בַגּוֹיִם שְׂרַתִּי
בְּמִדְיָנוֹת הַיְתָה לְמֹס: ס (ב) בָּכּוּ תַבְּכָה בְּלִילָה וּדְמַעְתָּה עַל לְחִיָּה אִין־לָהּ
מִנְחָם מְכֹל־אֲהַבֶּיהָ כָּל־רַעִיָּה בְּגָדוּ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאִיבִים: ס

איכה פרק ב

(א) אִיכָה יַעִיב בְּאַפּוֹ אֲדַנִּי אֶת־בֵּת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיָּה מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאָרְתָּ
יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדָּם־רַגְלָיו בְּיוֹם אָפוֹ: ס (ב) בָּלַע אֲדַנִּי לֹא וְלֹא חָמַל אֶת
כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הִרְס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בֵּת־יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חָלָל מִמַּלְכָּה
וְשָׂרְיָה: ס

איכה פרק ג

(א) אֲנִי הַגְּבֵר רָאָה עָנִי בְּשִׁבְטֵ עִבְרָתוֹ: (ב) אֹתִי נָתַג וַיִּלַּךְ חֶשֶׁךְ וְלֹא־אֹרֶ:
(ג) אֶךְ בִּי יֹשֵׁב יִהְפֹּךְ יָדוֹ כָּל־הַיּוֹם: ס (ד) בָּלַה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שָׂבַר עֲצָמוֹתַי:
(ה) בְּנָה עָלַי וַיִּקָף רֹאשׁ וַתִּלְאַה: (ו) בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבְנִי כְּמִתִּי עוֹלָם: ס

איכה פרק ד

(א) אִיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנָא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־
חוֹצוֹת: ס (ב) בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אִיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי־חֶרֶשׁ
מַעֲשֵׂה יָדֵי יוֹצֵר: ס

איכה פרק ה

(א) זָכַר יְקִיָּק מַה־הָיָה לָנוּ הַבֵּיט הַבֵּיטָה וַרְאָה אֶת־חֶרְפָּתֵנוּ: (ב) נִחַלְתֵּנוּ
וַהֲפֹכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים:

26

In this kina, HaKalir uses a similar structure to that of Kina 9, namely an imagined dialogue between God and the mourning nation, with alternating refrains reflecting the two voices. The kina is based on the Midrash (Eikha Raba, Petihta 24) which describes the prophet Jeremiah calling upon the patriarchs to beg for mercy for their exiled children. Commentary for this kina begins on page 472.

אוּ בְהֵלֶךְ יִרְמִיָּהוּ אֶל קְבָרֵי אֲבוֹת / וְנָם, עֲצָמוֹת חֲבִיבוֹת, מָה אַתָּם
שׁוֹכְבוֹת.

בְּיָנֶכֶם גָּלוּ, וּבְחִקּוֹם בְּחֲרָבוֹת / וְאֵיִה זְכוֹת אֲבוֹת, בְּאַרְץ תְּלֵאוֹבוֹת:
אִם כְּאָדָם עִבְרוּ בְרִית / אֵיִה זְכוֹת כְּרוֹתֵי בְרִית.

גָּעוּ כָּלֶם בְּקִינִים / עַל חֲסֹרוֹן בְּנִים
דּוֹבְבוּ בְּקוֹל תַּחֲנוּנִים / פָּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים.

וְאֵיִה הַבְּטָחָת, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשֻׁנִים:
מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / גְזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי.

הֵם הִמִּירוּ כְבוֹדֵי בְּתוּהוּ / וְלֹא פָחְדוּ וְלֹא רָהוּ.
וְאֵעֲלִים עֵינַי מֵהֶם, וְלֹא שָׁבוּ וְלֹא נָהוּ.

וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק עַל אֲמִירַת לֹא הוּא:
אִם כְּאָדָם עִבְרוּ בְרִית / אֵיִה זְכוֹת כְּרוֹתֵי בְרִית.

וְעַק אֵב הַמּוֹן בְּעִבּוֹרָם / וְחָנַן פָּנֵי אֵל רָם.
חָנַם נְפִישֵׁי עֶשֶׂר בְּחִינּוֹת עִבּוֹרָם / וְהֵן חֲזִיתֵי שְׁבָרָם.

וְאֵיִה הַבְּטָחָת, אֶל־תִּירָא אֲבָרָם:
מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / גְזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי.

טָעוּ לְהַזְרוֹת / בְּעִבּוֹדוֹת זָרוֹת.

יַעֲזוּ לְחַצֵּב בְּאֲרוֹת / בְּאֲרוֹת נִשְׁבָּרוֹת.

וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק עַל בְּטוּל עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת:

אִם כְּאָדָם עִבְרוּ בְרִית / אֵיִה זְכוֹת כְּרוֹתֵי בְרִית.

ויקרא טו, מה

בראשית טו, א

26

א Then, Jeremiah went to the graves of the patriarchs
and said, "Dear departed ones,
why do you lie dormant?"

ב Your children are exiled, and their homes destroyed!
Where is the merit of their forefathers, earned in the wilderness?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ג They all cried out in lament
over the absent children.

ד They prayed for mercy from the One who dwells on high:

"Where is the promise, 'I will remember the covenant with the ancients'?" *Lev. 26:45*
What can I do for you, My children? This is My decree!

ה [God responded,] "They exchanged My honor for naught.
They had no fear and no remorse.

ו I turned My eyes from them, but they did not repent or show distress.
How can I restrain Myself when they deny Me?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ז The father of the multitude [Abraham] shouted in their defense,
and pleaded with the exalted God:

ח "Is it in vain that I suffered ten trials?
Now I see their collapse.

Where is the promise, 'Fear not, Abraham!'?"

What can I do for you, My children? This is My decree!

Gen. 15:1

ט [God responded,] "They erred and estranged themselves
by worshipping idols.

י They intended to hew cisterns, broken cisterns.

How can I restrain Myself when they have annulled the
Ten Commandments?"

If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

כֹּה צוֹחַ יִצְחָק / פָּנַי שׁוֹכֵן שָׁחֵק.
 לְשׂוֹא בַּי טֵבַח הַיּוֹחֵק / וְהֵן זֶרְעִי נִשְׁחָק וְנִמְחָק.
 וְאֵיזָה הַבְּטָחָת, וְאֵת־בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק:
 מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / גְזֵרָה הִיא מִלְפָּנַי.

בראשית י, כא

מִרוּ בִירְמִיָּה / וְטָמְאוּ הַר הַמְּוֹרִיָּה.
 וְלֹאִיתִי נִשְׂאָ גְעִיָּה / עוֹלָה לִי מִנְשִׂיָּה.
 וְאֵיךְ אֶתְאַפֵּק עַל הַרִיגַת זְכַרְיָה:
 אִם כְּאֲדָם עֲבָרוּ בְרִית / אֵיזָה זְכוֹת כְּרוּתֵי בְרִית.

ישעיה א, יד

סָח יֶלֶד בְּתַלְפָּר / דְּמָעוֹת בְּתַנּוּן זוֹלָר.
 עוֹלְלֵי אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי בְעַלְפָּר / אֵיךְ גָּזוּ מִנִּי בַחֲלָר.
 וְאֵיךְ הִפְרַע מִנִּי, דְּמִים בְּדַמִּים כְּמָה אֶלְפָּר:
 מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם בְּנֵי / גְזֵרָה הִיא מִלְפָּנַי.

פָּץ רוּעָה נֶאֱמָן / כְּפוּשׁ בְּאֶפְרַי, וּמִדְּמָן
 צָאן אֲשֶׁר בְּחִיקֵי הָאָמֶן / אֵיךְ גָּזוּ בְּלֹא זְמָן
 וְאֵיזָה הַבְּטָחָת, כִּי לֹא־אֶלְמָן:

ירמיה נא, ה

אִם כְּאֲדָם עֲבָרוּ בְרִית / אֵיזָה זְכוֹת כְּרוּתֵי בְרִית.
 קוֹל בְּכִי לֵאָה, מִתּוֹפֶפֶת עַל לִבְבִיָּה
 וְחַל אַחוּתָהּ, מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ.
 וְלֶפֶה מִכָּה פָּנֶיהָ / בְּלֶהָה מִקּוֹנְנַת בְּשֵׁתֵי יָדֶיהָ:

שׁוּבוּ תַמִּימִים לְמְנוּחַתְכֶם / מִלֵּא אֲמֵלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם.
 שְׁלַחְתִּי בְּבִלְהָ לְמַעַנְכֶם / הִנְנִי מְשׁוּבָב גְּלוּת בְּיַנְכֶם:

כ So Isaac screamed to the One who dwells on high,
 ל "Was it in vain that I was inscribed to be slaughtered?
 Now my descendants are crushed and obliterated.
 Where is the promise, 'My covenant, I will maintain with Isaac!'" Gen 17:21
 What can I do for you, My children? This is My decree!

מ [God responded,] "They rebelled against Jeremiah
 and profaned Mount Moriah.
 נ I tire of hearing the cry
 that rises up from oblivion. Is. 1:14
 How can I restrain Myself over the murder of Zechariah?"
 If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
 merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ס [Jacob,] who was born to study, spoke up,
 shedding tears like a crocodile,
 ע "The children I raised with such travail,
 how they have been shorn from me and are gone.
 And I have been punished a thousand-fold for the blood they shed."
 What can I do for you, My children? This is My decree!

פ The faithful shepherd [Moses] uttered,
 ground into ash and dirtied,
 צ "The sheep I nurtured in my lap
 are prematurely shorn!
 Where is the promise, '[Israel] is not bereft!'" Jer. 51:5
 If they, mortal men, transgressed the covenant, where is the
 merit of those who accepted the covenant [the patriarchs]?

ק The sound of Leah's wail, pounds upon her heart;
 ר her sister Rachel bemoans her children;
 Zilpah, slaps her face;
 Bilhah, laments with both hands!
 What can I do for you, My children? This is My decree!

ש [God's final response:] "Return, perfect ones, to your place of rest.
 I will indeed fulfill your requests.
 ש I was sent to Babylon because of you,
 and will return your children from exile."